

F. t. l. om dagpenge ved sygdom eller fødsel

geudvalget vil komme til at behandle. Der vil blive fastsat nærmere retningslinier i udvalgets forretningsorden om afgrænsningen af sager, der kan henvises til formandens afgørelse.

Til § 34

Efter de gældende regler skal uenighed mellem kommunerne om deres forpligtelser efter loven indbringes for amsankenævnet (i Københavns og Frederiksberg kommuner for Den Sociale Ankestyrelse), jf. § 54, stk. 3. Da amsankenævnet efter forslaget ikke længere skal være ankeinstans foreslås det, at uenighed mellem kommunerne for fremtiden skal afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.

Til § 35

Bestemmelsen erstatter blandt andet den gældende lovs § 43. Det foreslås, at det præciseres, at kommunen er den almindelige forvaltningsmyndighed efter loven. I overensstemmelse med, hvad der i øvrigt gælder på det sociale område, er kommunalbestyrelsen den myndighed, der varetager administrationen, medmindre andet er bestemt.

Til § 36

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 52 med den tilføjelse, at der også kan fastsættes regler om, at offentlige arbejdsgivere har pligt til at levere statistiske oplysninger.

Til § 37

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs § 50.

Til § 38

Bestemmelsen svarer stort set til den gældende lovs § 56 med den stramning, der følger af den udvidede forpligtelse for offentlige arbejdsgivere.

Til § 39

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 51 og § 57. Samtidig er bestemmelsen om, at krav på ydelser efter loven ikke kan gøres til genstand for udlæg eller anden retsforfølgning dog modereret, således at der efter 3 måneder fra den dag, hvor ydelserne kunne kræves udbetalt, kan ske udlæg eller anden retsforfølgning.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 51 om at udbetalingen af dagpenge fra kommunen ikke kan danne grundlag for regreskrav imod en skadevolder er udeladt. Herefter er det op til kommunen, om den øn-

sker at gøre regreskrav gældende overfor en skadevolder.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs §§ 45 og 46.

Til § 41

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 58.

Til § 42

Til stk. 1. og 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 2. april 1990, da denne dato er en mandag, og omregning af dagpenge i praksis finder sted om mandagen. Ved fravær på grund af barsel eller adoption er det afgørende, om fødslen eller modtagelsen af barnet har fundet sted den 2. april 1990.

For de personer, der har flere beskæftigelsesforhold, er det af administrative grunde fundet hensigtsmæssigt at lade det først indtrådte fravær være afgørende for, om fraværet i relation til samtlige arbejdsforhold skal omfattes af de nye regler.

Lov nr. 271 af 3. maj 1989 vedrører indførelse af en minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende til ikrafttræden den 1. januar 1990. Det foreslås, at indførelsen udskydes til ikrafttræden den 2. april 1990 samtidig med den nye dagpengelov.

I forbindelse med indførelse af en minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende skal der fastsættes nye regler om den frivillige sikring, herunder om ventetid for optagelse i forsikringen, om beregning af dagpenge samt om forudgående beskæftigelse i den selvstændige virksomhed.

Efter vedtagelsen af den nye dagpengelov skal der igen udarbejdes nye regler om den frivillige sikring, herunder om det foreslåede dokumentationskrav samt om kronisk syges adgang til ordningen. Det antages at skabe for stor usikkerhed på området, hvis der med ganske få måneders mellemrum ændres i reglerne.

Til stk. 3

For at indføre en vis ligestilling for de personer, der ved lovens ikrafttræden har modtaget dagpenge efter de hidtil gældende regler, foreslås som en overgangsregel, at dagpenge, der er ydet efter de hidtil gældende regler i et vist omfang får indflydelse på den periode, hvori der kan ydes dagpenge.

Da det ikke findes rimeligt eller administrativt hensigtsmæssigt, at der i en længere periode efter denne lovs ikrafttræden skal gælde forskellige regler